

Et kig på de kritiske minutter efter attentatet på John F. Kennedy den 22 november 1963

Af Bent Nielsen 2013

Fredag den 22 november 1963 Kl. 12.30 bliver John F. Kennedy dræbt af skud da bilkortegen med præsidenten kører ned af Elm Street i Dallas, Texas.

90 sekunder efter at skuddene blev affyret fra vinduet på femte sal i skolebogslageret finder en motorcykelbetjent Lee Harvey Oswald i frokost-lokalet på første sal.

Tiden var, ifølge Warren Kommissionen, nok til at Oswald kunne nå ned til mødet med betjenten men faktisk viste det sig at være lige omvendt. - Så, hvad skete der i minutterne lige efter?

Den officielle historie lyder....

Betjent, Marrion Baker kører på motorcykel ikke langt fra præsidentens bilkortege da det første skud lyder. Da han weekend før havde været på jagt er han ikke i tvivl om at det han hører er riffel skud. Da han samtidigt ser skræmte duer flyve op fra taget af bygningen af skolebogslageret tror han at skuddene kommer deroppe fra. Betjent Baker speeder op til stedet, parkere hurtigt sin motorcykel, kaster lige et blik op mod vinduerne på bygningen og løber derefter op til indgangen. Driftslederen af skolebogslageret, Roy Truly træder hjælpende til da betjenten forhører sig om vejen op til taget da han ikke selv er bekendt med bygningen. Baker følger lige i hælene på Roy Truly som hurtigt viser vej hen til fragt-elevatorerne. Da Truly ser at de begge to befinder sig oppe på 4 sal skal han havde nogen deroppe fra til at sende dem ned. Han ringer på en klokke og råber op til etagen, hvor elevatorne er om at få dem sendt ned men da han ikke bliver hørt forsætter de begge to så op ad trappen.

Da de når op på 1 sal scanner betjent, Marrion Baker hurtigt rummet, hvor han så for øje på en bevægelse, et glimt af en mandsperson bag et lille glas-vindue i en dør på vej væk. Betjent Baker trækker sin pistol og følger efter. Han åbner døren, som er af

den type der automatisk selv lukker i efter en. Bag *døren er der en lille forhal, i forhallen er der også en gang som fører videre ned til stueetagen. Lige indenfor og til venstre er der en indgang til et frokost-lokale, hvor der i dette lokale også er en sodavandsmaskine og her finder betjent Baker så, Lee Harvey Oswald.

***Området bag døren på 1 sal er vigtig da Oswald efter sin arrest forklarede at han var kommet fra stueetagen for at gå op og trække en cola fra sodavandsmaskinen som stod i frokost-lokalet på 1 sal. For da der er en alternativ vej derop som går bag døren kunne han havde benyttet den for at komme op til frokost-lokalet på 1 sal.**

Marrion Baker råber ham an, hvorefter Oswald vender sig om og går hen til Baker som nu har rettet pistolen i maven på ham. Oswald ser, hverken anstrengt eller forpustet ud men står bare helt rolig og fattet og kigger på betjenten uden at sige noget. Roy Truly som havde vist vej var forsat op ad trapperne til 2 sal men da han opdager at Baker ikke længere er bag ham vender han om igen og finder betjenten i frokost-lokalet. Betjent Baker spørger så Roy Truly om han kender manden. Truly genkender Oswald og svare at, han er en af deres ansatte. Baker tager Trulys ord for gode vare, hvorefter de så forsætter videre op ad trapperne i retning mod taget af bygningen. Baker og Truly når op til 4 sal, hvor de tager elevatoren op til 6 sal forsætter de sidste trappetrin op til taget men finder ikke nogle spor efter en snigskytte, hvor de derefter vender om. På vej ned ser de at politiet er dukket op i bygningen. Men det er mødet med Lee Harvey Oswald i frokost lokalet på 1 sal der skulle vise sig at volde Warren kommissionen en del problemer.

Timingens ved døren

For, hvis Lee Harvey Oswald kom ned ad trapperne fra 5 til 1 sal, og var gået tværs hen over gulvet og videre ind af døren til frokost-lokalet måtte han, ifølge Warren kommissionen, havde gået ind af døren et sekund eller to efter, hvis Baker skulle nå at se ham bag det lille glas vindue i døren. - Men da Roy Truly, som jo var et stykke foran Baker, ikke så ham måtte Oswald også samtidigt havde gået igennem døren før Truly nåede op på 1 sal. Det afstedkommer et problem.

For, hvis Oswald allerede var inde bag døren før Truly, som også var foran Baker, nåede op, skulle Oswald bare havde forsat med at gå, lige indenfor, dreje skarpt til venstre i retning mod frokost-lokalet, hvorefter døren automatisk ville lukke i efter ham. Men da Truly ikke så døren åben eller lukke i, måtte Oswald havde ventet ved døren, hvis Baker skulle nå op og se ham.- Timingens af dette scenario er noget uklart.

Warren Kommissionen *spurgte Roy Truly om han nu også havde været opmærksom nok?

* fra Warren kommissionens afhøring af Roy S. Truly:

Mr. BELIN. - Now when you say you ran on to your left, did you look straight ahead to see whether there was anyone in that area, or were you intent on just going upstairs?

Mr. TRULY. - If there had been anybody in that area, I would have seen him on the outside.

Men Roy Truly var sikker på at han ville havde set, hvis nogle havde befundet sig i området nær døren. Han så, hverken Oswald eller noget som kunne tyde på at nogle havde benyttet døren.- Alligevel konkludere man i Warren rapporten at Oswald var kommet ned fra 5 sal af, for var han kommet via gangen bag ved døren som fører fra stueetagen og lige op til frokost-lokalet på 1 sal ville Baker, fra hans synsvinkel, ikke kunne havde set ham.

Men, hvordan, Marrion Baker kunne nå at se Oswald få sekunder efter at han skulle været gået igennem en dør med egen lukkehastighed uden at Roy Truly, som jo var foran Baker, så noget som helst giver Warren-rapporten dog intet svar på.

De 90 sekunder

For at fastslå om Oswald nu også havde tid nok til at nå ned fra 5 sal af til frokost-lokalet på 1 sal laver David Belin, som er advokat fra Warren kommission, så en tidstest. Først rekonstruere man på selve stedet i Dallas de selv samme begivenheder som Marrion Baker og Roy Truly foretog sig den dag for at se, hvor længe de var om at nå frem til mødet med Oswald på 1 sal.

Den første tidstest med Baker og Truly, hvad mere var en 'gå-gang' af begivenhederne tog det dem **90 sekunder**. Den anden test bliver udført i det tempo som man nok vil kalde for en, 'rask, eller frisk spadseretur' og her vidste tiden **75 sekunder**.

Samme dag laver man så også en tidstest mht. Oswalds færd. David Belin timer her en Secret Service agent som skal rekonstruere Oswalds tur ned fra 5 sal af til frokost lokalet på 1 sal.

Belin laver her 2 tidstest, hvor agenten, i sin første test, holder en kæp i stedet for en rigtig riffel og går fra det sydøstlige vindue hen over gulvet i retning mod trapperne i modsatte ende, hvor han der ligger riflen fra sig. Han går så derefter 4 etager ned, hen over gulvet, åbner døren og går ind i frokost lokalet på 1 sal.

Oswald kunne ikke gå i lige retning oppe på 5 sal på grund af de mange bøger som var stablede i kasser rundt omkring på gulvet. I alt går han så ca. 57 meter, indtil han i området nær trappen skjuler sit våben. Han går så 18 trappetrin ned, træder derefter ud på gulvet på den næste etage for at komme hen til den næste trappeafsats, hvor han så forsætter videre ned til den næste underetage indtil han når 1 sal.

Ved test 2 går agenten i et mere rask tempo og ændre ellers ikke på noget. Han var heller ikke anstrengt eller forpustet efter nogle af disse test.

Den første 'Oswald' test blev på **78 sekunder**, hvor den anden tog **74 sekunder**. Allerede her er der problemer med at få Oswald ned i tide, men hvor troværdige er disse tidstest nu også?

For det første brugte agenten ikke tid på at gemme riflen. Riflen som blev fundet på 5 sal fandt man gemt væk under nogle kasser.

Dernæst, Warren Kommissionens kronvidne (Howard Brennan) der ved Elm Street lige overfor skolebogslageret skulle havde set snigskytten i vinduet oppe på 5 sal oplyser i sin vidneforklaring at skytten tog en pause efter det sidste skud. Han så ikke ud til at havde travlt, men stod ligesom mere og betragtede sin bedrift som var han stolt af, hvad han havde udrettet før han stille og roligt træk sig væk fra vinduet.

Til denne oplysning hører med at man på 5 sal, (etagen, hvor skuddene blev affyret) var ved at ligge nyt trægulv så der var sprækker imellem flere af gulvbrædderne og de personer der befandt sig på 4 sal ved vinduet lige under snigskytten, fortalte at man hørte ladegrebet for, hvert skud samt patronhylstrene falde ned på trægulvet, hvor en af dem endda også fik støv og puds i hovedet imens skuddene faldt.

Men efter skuddene holdte op hørte de ikke nogen bevæge sig på gulvbrædderne lige oppe over dem, ej heller nogen løbe, så man antager at snigskytten gik stille og roligt væk fra vinduet, hvad også bekræftes af vidnet (Howard Brennan) der stod ude foran bygningen.

Så man mangler, at ligge tid til, hvor Oswald "beundre sin bedrift" samt yderlig tid til at 'gemme riflen' under nogle kasser.

Så, hvis vi her ligger **5 sekunder** til ved vinduet og **5 sekunder** til at gemme riflen (som sikkert nok har taget længere tid) skal der ligges 10 sekunder til deres bedste 'Oswald' tid på 74 sekunder, hvad nu giver **84 sekunder**.

Da man fandt riflen sad der endnu en patron i kammeret klar til at blive affyret. Man havde fundet ud af at det ville tage 2.3 sekunder at tage ladegreb på mordvåbet. Så siden Oswald havde brugt tid på dette ligger vi **2 sekunder** til....

Men mere tid skal ligges til for den automatiske lukkedør på 1 sal (som Oswald iflg. Warren Kommissionen havde benyttet for at gå igennem) var nemlig 3 sekunder om at lukke helt i.

Denne oplysning stammer fra JFK researcher Barry Ernest og forfatteren til bogen, 'The Girl on the Stairs' (en bog vi vender tilbage til) som efter sit møde med Roy Truly i 1967 selv testede døren i skolebogslageret. Så 3 **sekunder** skal der ligges til Oswalds tid som nu er på, **89 sekunder**.

Men endnu en fejl bliver begået for da man skal tage tid på Betjent Baker' færden begynder man allerede at time ham ved det første skud og ikke ved det sidste skud som man jo timede Oswald fra.

Det vil sige at Baker er jo længere fremme ved det 3 skud, og det var her at David Belin skulle havde startet sit stoppeur. For Oswald kan jo heller ikke begynde sin flugt før han har affyret alle sine skud.

Kommissionen konkluderede at det kunne tage op til 7.9 at affyre de 3 skud, så der skal trækkes 8 sekunder fra Bakers og Trulys tidstest. Bruger vi den urealistiske gå-tidstest på 90 sekunder er vi så nede på **82 sekunder**.

Opsummering

Oswald' bedste tid, = 74 sekunder

+ Tage endnu et ladegreb, **2 sekunder**

+ Stå ved vindue og beundre sit værk, **5 sekunder**

+ Gemme riflen under kasser, **5 sekunder**

+ Lukkehastigheden indtil døren var lukket, **3 sekunder**

Samlet tid der skal ligges til, **15 sekunder**

Ny Oswald tid: **89 sekunder**

Det er endda også muligt at Oswald brugte tid på at tørre riflen af da man ikke fandt nogle friske fingeraftryk på våbnet bagefter. Men da Oswald kunne havde gjort dette mens han gik hen mod trappen har jeg ikke taget det med i det samlede regnskab. Men det er et personligt skøn og udfra at han så heller ikke løb.

Baker/Trulys, 'Gå Test' på 90 sekunder

- Skud-episoden på, **8 sekunder**

Ny tid for Baker/Truly, **82 sekunder**

Tidstest konklusion:

Baker/Truly ville havde ankommet på 1 sal mindst 7 sekunder før Oswald og det endda med henblik på at de **g i k** derop.

Så ingen gang, de 90 sekunder, som Warren Kommissionen ellers havde konkluderet, var nok til at få Oswald ned i rette tid.

Havde Oswald også hørt Truly og Baker på vej op til 1 sal skal han jo bare nå endnu hurtigere ned, hvis han skulle opfange at de var på vej op og nå at reagere på det.

Bruger man Baker/Truly' lidt hurtigere, friske 'spadseretur' på 75 sekunder, skal der trækkes 8 sekunder fra skud-episoden, hvad giver Oswald **67 sekunder** til at nå ned. En endnu mere håbløst situation, hvis de 89 sekunder heller ikke var nok.

Warren Kommissionens advokat, David Belin måtte havde set problemet og derfor valgt at stoppe og benytte gå-tidstesten med Baker og Truly på 90 sekunder et tempo som jo ingen gang var nok men også helt urealistisk.

For Baker gik selvfølgelig heller ikke han var nemlig i fuld løb. Det var der ikke bare vidner som havde set men på et filmklip taget af kameramanden, Malcolm Couch fra Chanel 8 kort tid efter gerningsøjeblikket ser man nemlig, motorcykelbetjent Marrion Baker spæne hen imod indgangen til skolebogslager-bygningen.

Trods at Warren kommissionen fik Marrion Baker til at sige i sin vidneforklaring at tidstesten på de 90 sekunder var 'mindst den tid' det havde taget den dag, hvor selve attentatet fandt sted og at det nok mere lå et sted i mellem 1:30 til 2 minutter da der jo bl.a også var folk der spærrede ham vejen, så var Roy Truly af en anden mening i sin vidneforklaring. Han mente nemlig ikke at det havde haft den store betydning, for de folk der stod lidt i vejen havde de nemlig hurtigt skubbet væk.

Truly fortæller dog i Barry Ernest bog, 'the Girl on the Stairs' at de havde løbet langt hurtigere end de tids-tests som de lavede for Warren kommissionen.

Ernest – “How quickly did you move from the front entrance to the elevators and up the stairs to the second-floor?”

Truly- “We were hustling, that’s for sure. I lead the way ‘cause I knew the layout, but we were moving fast. Much faster than the time tests we did for the Warren Commission.”

(From the first book edition page 62 / the second book edition page 67)

Men, når man nu genskabte omtalte begivenhed for at time, hvad Baker og Truly, præcist gjorde på selve stedet i Dallas, hvorfor ligger kommissionen sig så alligevel bagefter op ad et skøn?

Hvis de skønnede at det havde taget dem længere tid (næsten 2 minutter) så Oswald havde haft tid nok til at nå ned. Hvordan ville man så forklare, siden Oswald' bedste tidstest, iflg. Kommissionen, var på 74 sekunder, hvorfor han så ville vente i over 40 sekunder bag døren, foran et glas-vindue indtil Baker spottede ham? Oswald ville jo for længst havde drejet lige indenfor og gået til venstre og dermed være uden for Bakers synsvinkel.

Havde det taget dem længere tid om at nå frem, hvorfor skulle Oswald så ikke også havde nået at flygte længere ned end til 1 sal? Han gik trods alt ud af hovedindgangen til bygningen få minutter efter at skuddene faldt?

En anden ting der også presser sig på foruden Baker og Trulys møde med Lee Harvey Oswald i frokost lokalet på 1 sal, er tidspunktet på, hvornår sekretæren, Mrs. Reid ser Oswald komme gående i stueetagen nær sit skrivebord med en *cola flaske i hånden.

Mrs. Reid havde overværet de dramatiske begivenheder ude foran bygningen men var kort tid efter attentatet gået ind igen.- Hendes færd, gå-turen tilbage til, hvor hun så Oswald i stueetagen var blevet timet til 2 minutter efter det sidste skud. Tidstesten var også denne gang blevet udført af, David Belin. Så jo mere tid man lægger til om, hvor længe det havde taget Baker og Truly i at komme op på 1 sal jo svære ville det også blive med at få Oswald ned i rette tid til mødet med Mrs Reid i stueetagen. Marrion Baker oplyste at mødet med Oswald i frokost-lokalet tog ca. 30 sekunder og de skal jo også ligges til...

*** Hvornår Oswald træk en cola fra sodavandsmaskinen i frokost-lokalet på 1 sal er uvist. Oswald selv hævdede efter sin arrest at han drak en cola da Baker kom ind, hvis det var tilfældet skulle han havde nået endnu hurtigere ned til at udføre denne handling før Baker fandt ham.- Baker og Truly sagde dog i deres vidneudsagn at de ikke så ham med noget i hænderne. Roy Truly fortalte dog til Barry Ernest at han ikke kunne sige det med sikkerhed.**

I Bakers skriftlig erklæring kan man dog se at sætningen,"drinking a coke"er blevet streget over. En mulig forklaring er at Baker ikke selv skrev den og at han ved en gennemlæsning så selv har streget denne passage over. Det forklare dog ikke, hvorfor sætningen var indskrevet til at begynde med.

Vidnet, Victoria Adams

Men, hvor utroligt det end lyder er problemerne først lige begyndt for David Belin og Warren kommissionen. For på 3 sal befandt der sig hele 9 personer, en af dem var en ung 22 årige kvinde ved navn, Victoria Adams, hvad hun foretog lige efter attentatet kunne vælte hele Warren Kommissionens efterforskning, hvis hun talte sandt.

For kort tid efter at skuddene faldt og lige før bilen med præsidenten skal til at kører under viadukten (The Triple Underpass) løber den unge Victoria Adams, som stod sammen med 3 andre kvinder ved vinduet på 3 sal i skolebogslageret, så ned af trapperne og ud af bagindgangen af bygningen sammen med arbejdskollegaen, Sandra Styles for at finde ud af mere om de dramatiske begivenheder.

Tidspunktet for Victoria Adams spontane handling bliver en torn i siden på Warren Kommissionen da de konkludere at det var præcist de samme trapper og tidspunkt at Lee Harvey Oswald i sin vilde flugt fra 5 sal, skulle befinde sig på, hvis han skulle nå ned til frokost lokalet på 1 sal, hvor betjent Baker kort tid efter finder ham. Men da Victoria Adams så fortæller at hun ikke så eller hørte andre på trapperne har de nu et alvorligt forklaringsproblem.

Man vælger derefter kun at fokusere på Victoria Adams men da hun så beder dem om at indkalde, Sandra Styles som vidne eller om at få lavet en tidstest bliver hendes forslag i stedet for blankt afvist af, David Belin. Hans beslutning betyder kort og godt, at de nu har afskåret Miss Adams i at få sin vidneforklaring bekræftet.

Da hun så nu fremstår som det eneste vidne der befandt sig på trapperne i de kritiske minutter står hun nu derfor helt alene med sin påstand og er en man derved nemmere bare kan afvise, hvad netop også bliver tilfældet da de konkludere at hun tog fejl med hensyn til tidspunktet hun løb ned på.

Som begrundelse henviser man til Victoria Adams egen vidneforklaring da hun blev afhørt af David Belin, hvor i der står, at hun havde mødt to ansatte, Billy Lovelady og William Shelley i stueetagen på vej ud.

Men siden Lovelady og Shelley var gået ned mod godsbaneterrænet efter attentatet og først var kommet ind i bygningen igen et stykke tid efter måtte Victoria Adams, som jo havde set dem på vej ud af bygningen, havde taget fejl og må derfor havde løbet ned ad trapperne på et senere tidspunktet end først antaget.

Det officielle svar i Warren rapporten lyder jo på papiret meget godt, men dette svar er dog langt fra sandheden.

For da Barry Ernest, forfatteren til, "The Girl on the Stairs" en bog der bl.a handler om hans mange års søgen efter vidnet Victoria Adams, så finder hende, er hun både forvirret og forbløffet over denne passage i sin vidneforklaring. For hun så, hverken Billy Lovelady eller William Shelley i stueetagen da hun var på vej ud af bygningen. Så derfor skulle de heller ikke stå nævnt i hendes vidneudsagn.

Hun huskede nemlig at hun i forbifarten i stueetagen på vej ud havde sagt til en høj sort mand, - "I believed the president was shot" (Jeg tror præsidenten blev skudt.)

Denne påstand bliver også understøttet af, Sandra Styles som løb ned sammen med Victoria Adams da Barry Ernest også finder frem til hende. Hun kendte udmærket Billy Lovelady og William Shelley men hun så dem heller ikke. Hun så også kun en *sort mand i stueetagen.

*** Muligt den sorte mand var en ansat der hed, Eddie Piper. Men iflg. hans vidneudsagn så han ikke Victoria Adams komme ned af trapperne. Intet blev nævnt om, Lovelady/Shelley. Et bedre bud er, Troy West. Han var nær trapperne men blev ikke spurgt om han så Miss Adams. Det er ikke kommissionens bedste vidner da begge virker lidt langsom i optrækket.**

Lovelady og Shelley

Læser man Billy Lovelady og William Shelley' vidneforklaringer husker ingen af de to at de så Victoria Adams på det før omtalte tidspunkt.- Lad os starte med Shelley...

Vidneafhøring af, William H. Shelley:

Mr. BALL - Did you ever see Vickie Adams?

Mr. SHELLEY - I saw her that day but I don't remember where I saw her.

Mr. BALL - You don't remember whether you saw her when you came back?

Mr. SHELLEY - It was after we entered the building.

Mr. BALL - You think you did see her after you entered the building?

Mr. SHELLEY - Yes, sir; I thought it was on the fourth floor awhile after that.

Spørgsmålet gentages lidt senere....

Mr. BALL - Did you see Vickie Adams after you came into the building and did you see her on the first floor?

Mr. SHELLEY - I sure don't remember.

Mr. BALL - You don't.

Mr. SHELLEY - No

William Shelley kan altså på intet tidspunkt bekræfte at havde set Victoria Adams nede i stueetagen eller at hun skulle havde sagt noget i forbifarten til ham da hun løb ud.

Der står endda mere mellem linjerne, hvis man kigger på Billy Loveladys forklaring. For der er ingen tvivl om at noget virker forkert når man læser Billy Loveladys ret så besynderlig måde, hvorpå han pludselig ud af det blå bringer hendes navn ('Vickie') på banen. (Jeg har streget sætningen under)

Vidneafhøring af, Billy Nolan Lovelady:

Mr. BALL - You came in through the first floor?

Mr. LOVELADY - Right.

Mr. BALL - Who did you see in the first floor?

Mr. LOVELADY - I saw a girl but I wouldn't swear to it it's Vickie.

Mr. BALL - Who is Vickie?

Mr. LOVELADY - The girl that works for Scott, Foresman.

Mr. BALL - What is her full name?

Mr. LOVELADY - I wouldn't know.

Mr. BALL - Vickie Adams?

Mr. LOVELADY - I believe so.

Mr. BALL - Would you say it was Vickie you saw?

Mr. LOVELADY - I couldn't swear.

” Jeg så en pige men jeg vil ikke sværge på at det var Vickie” denne sætning virker ret mærkelig. Samtalen før leder nemlig på ingen måde op til, hvad der fik Lovelady til at tro at man snakkede om Victoria Adams. Men alligevel er det ret tydeligt at se at Billy Lovelady allerede inden sit næste svar ved at man hentyder til Miss Adams siden at han ikke bare siger at han så en pige, men også tilføjer, at han ikke vil sværge på at pigen han så var Vickie. Men, hvordan vidste Lovelady at man sigtede til Miss Adams når nu hendes navn ikke tidligere er blevet nævnt?

Selv om Billy Lovelady svarede hele to gange på at han ikke vil sværge på at det var Victoria Adams han så. Så vælger man alligevel i Warren-rapporten at skrive,..

* ... ” Lovelady så en pige i stueetagen som han tror var Victoria Adams”.

* WCReport / Chapter 4 page 154.

”On entering, Lovelady saw a girl on the first floor who he believes was Victoria Adams.”

Hvad siger Billy Lovelady ellers om pigen han så...?

Vidneafhøring af, Billy Nolan Lovelady:

Mr. BALL - Where was the girl?

Mr. LOVELADY - I don't remember what place she was but I remember seeing a girl as she was talking to Bill or saw Bill or something, then I went over and asked one of the guys what time it was and to see if we should continue working or what.

Under sin afhøring omtaler Lovelady, William Shelley også som, Bill Shelley. Så, denne, 'Bill person' som han nævner er derfor nok, William Shelley.

Men, hvis denne pige som han omtaler, og som Kommissionen jo også konkludere var Victoria Adams, hvorfor husker Shelley så ikke selv at han enten så eller snakkede med Miss Adams i stueetagen i hans vidneudsagn?

Billy Lovelady er slet ikke sikker på om han overhovedet havde set Vickie Adams, men erindre bare at han så en pige i stueetagen.

Men da nu Sandra Styles løb ned samtidigt med Victoria Adams skulle Lovelady så ikke havde set 'to piger' i stedet for kun en pige?

Billy Lovelady stod på trapperne foran hovedindgangen til skolebogs-lageret da Præsidenten kørte forbi....

Vidneafhøring af, Billy Nolan Lovelady

Mr. BALL - Did you hear anything?

Mr. LOVELADY - Yes, sir; sure did.

Mr. BALL - What did you hear?

Mr. LOVELADY - I thought it was firecrackers or somebody celebrating the arrival of the President. It didn't occur to me at first what had happened until this Gloria came running up to us and told us the President had been shot.

Mr. BALL - Who was this girl?

Mr. LOVELADY - Gloria Calvary.

Mr. BALL - Gloria Calvary?

Mr. LOVELADY - Yes.

Hvorfor kan Billy Lovelady i sin vidneforklaring godt huske en ansat fra skolebogs-lageret ved navn, Gloria Calvary fortælle ham,- "The President had been shot".

Hvorimod han ikke kan huske Victoria Adams' næsten identiske sætning til ham,... "I believed the president was shot"?

Efter mødet med, Calvary går Lovelady og Shelley så i retning af godsbaneterrænet for at se, hvad der fik flere mennesker til at løbe hen imod dette område. De vender dog lidt senere tilbage, hvor de så går ind ad bagindgangen til skolebogslageret. Derfor ser Warren kommissionen helst at det var på dette tidspunkt at Lovelady og Shelley ser Miss Adams, da det så ville betyde at hun var løbet ned længe efter attentatet og at det var grunden til at hun ikke så, Lee Harvey Oswald på trapperne.

Vidneafhøring af, Billy Nolan Lovelady

Mr. BALL - Did you see any other people on the first floor?

Mr. LOVELADY - Oh, yes; by that time there were more; a few of the guys had come in.

Mr. BALL - And you stayed on the first floor then?

Mr. LOVELADY - I would say 30 minutes. And one of the policemen asked me would I take them up on the sixth floor.

Mr. BALL - Did you take them up there?

Mr. LOVELADY - Yes, sir; I sure did.

Billy Lovelady befandt sig altså i stueetagen i hele **30 minutter** efter han kom tilbage og i alt den tid ser han, hverken, Victoria Adams eller Sandra Styles komme ned af trapperne eller at de løb forbi ham eller husker noget om at Miss Adams skulle havde sagt noget til ham i forbifarten da de var på ud af bygningen.

Vi finder altså intet i Billy Lovelady eller William Shelley' vidneudsagn der tyder på at nogen af dem så, Victoria Adams eller Sandra Styles på vej ud af bygningen nede i stueetagen. Begge kvinder har siden hen også sagt at de heller ikke så dem.- De så begge to kun en, 'høj sort mand'.

Victoria Adams fik på et senere tidspunkt lov til at læse sin vidneforklaring igennem, hvor hun ved den lejlighed samtidigt rettede nogle stavfejl hun fandt før hun skrev den under. Men på intet tidspunkt var, hverken Billy Lovelady eller William Shelley' navne nævnt. Det fik Barry Ernest, som havde fundet frem til Victoria Adams, at vide af hende og hun tilføjede.- "Havde de stået der ville jeg havde streget det ud".

Noget tyder mere på at et eller andet er galt med Billy Lovelady og Victoria Adams vidneforklaringer, som i øvrigt begge er taget den, 7 april 1964. *

* Cirka en time efter Victoria Adams havde afgivet vidneforklaring afhørte man så, Billy Lovelady og William Shelley.

Et vigtigt dokument opdages

Da Barry Ernest i 1999 i National Arkiverne i Washington så helt tilfældigt finder et dokument til Warren Kommissionens, forhørsleder, J. Lee Rankin, som blev holdt ude af Warren-rapporten, bekræfter det at Miss Adams havde talt sandt om, hvornår hun løb ned af trapperne og Warren Kommissionen havde været klar over dette før de offentliggjorde Warren-rapporten.

I dette *dokument, som er fra den 2 juni 1964, står der følgende;...

”Mr. Belin afhørte Miss Adams om hun havde set nogen da hun løb ned ad trapperne. Miss Adams’ afdelingsleder, Miss Garner har udtalt her til morgen at hun (Miss Garner) så Roy Truly og en politimand komme op ad trapperne efter Miss Adams var løbet ned.”

- Nøgleordet her er, ’efter’efter Miss Adams ’var’ løbet ned.

* Original citat:

”Mr. Bellin [sic] was questioning Miss Adams about whether or not she saw anyone as she was running down the stairs. Miss Garner, Miss Adams’ supervisor, stated this morning that after Miss Adams went downstairs she (Miss Garner) saw Mr. Truly and the policeman come up.”

Miss Dorothy Garner befandt sig oppe på 3 sal sammen med både Victoria Adams og Sandra Styles, hvor flere ansatte havde stået ved vinduet og overværet bilkortegen med præsidenten køre forbi skolebogslageret, hvor han kort tid efter var blevet skudt.

Miss Garner havde altså bagefter set Roy Truly og en politimand som jo kun være betjent Baker (efter mødet med Oswald i frokost-lokalet) komme op på 3 sal ’efter’ Miss Adams allerede var løbet ned!

Warren Kommissionen der havde prøvet at kæde, Lovelady/Shelley sammen med Victoria Adams i et forsøg på at få hende ned ad trapperne langt senere holdte ikke. Miss Garner udtalelse var nemlig bevis på det modsatte.

Victoria Adams’ påstand om at hun var løbet ned kort tid efter attentatet var blevet bekræftet af Miss Garner i dette dokument. Miss Adams havde talt sandt og Warren

kommissionen havde vidst det. Hvorfor står der så det modsatte i *Warren rapporten?

* WCRreport / Chapter 4, Page 154

“If Miss Adams accurately recalled meeting Shelley and Lovelady when she reached the bottom of the stairs, then her estimate of the time when she descended from the fourth floor is incorrect, and she actually came down the stairs several minutes after Oswald and after Truly and Baker as well.”

Ligesom Sandra Styles blev Miss Dorothy Garner heller ikke indkaldt til at vidne for Warren kommissionen.

Turen ned ad trapperne

Men der venter flere problemer for Warren-kommissionen,.....

For lige efter at pigerne løb ned fra 3 sal havde Miss Garner selv fuldt med pigerne den samme vej ud af kontor-lokalet så hun nu befandt sig i et område nær trapperne. Så uden selv at være klar over det var Miss Garner på grund af sin placering blevet et meget vigtig vidne.

For, hvis 'Adams og Styles' skulle havde løbet så hurtigt ned at det var før at Oswald, og endnu før at, Baker og Truly befandt sig på trapperne. Så måtte, Lee Harvey Oswald jo komme ned af trapperne 'efter' at pigerne var løbet ned. Men, Miss. Garner havde jo på dette tidspunkt udsigt til de selv samme trapper og hun så heller ikke Oswald på trapperne efter at de to piger var løbet ned. Så, hvis Oswald allerede var på trapperne inden Truly og Baker kom op, hvorfor så eller hørte Victoria Adams og Sandra Styles ham så ikke?

Victoria Adams eller Sandra Styles så ikke nogen på trapperne. Så, hvis de var løbet ned imens Baker konfronterede Oswald i frokost-lokalet på 1 sal, hvorfor så eller hørte Roy Truly dem så ikke? Han var jo vendt om på *trapperne op til 2 sal og var på vej ned igen da Baker ikke længere var fulgt efter ham.

*** Trapperne var gamle slidte træbrædder som knirkede godt når man benyttede dem.**

På 4 sal befinder, 40-årig Jack Dougherty sig i området mellem fragt-elevatorene og trappeafsatsen og arbejder i de kritiske minutter under og efter attentatet da han hører et højt knald, som er hans beskrivelse af lyden fra et skud oppe fra 5 sal.

Dougherty ser heller ingen på trapperne bagefter. Så, hvordan kom Oswald forbi ham på vej ned?

Warren Kommissionen afviser ham kort og godt med at kalde ham for et utroværdigt vidne og mener at han er lidt forvirret omkring begivenhederne denne dag da Jack Dougherty er en udviklingshæmmet person. Men ville de også havde afvist ham, hvis han havde sagt at han 'havde set' Oswald løbe ned ad trapperne?...

Vi har 3 vidner som befandt sig under snigeskyttens vindue på 4 sal. De ser betjent Baker på vej op til taget, men ellers ser eller hører de heller ikke nogle på trapperne lige efter attentatet.

Et hurtigt overblik....

- Hverken tids-testen på 90 eller 75 sekunder er nok til at få Oswald ned i tide fra 5 sal til mødet med betjent Marrion Baker i frokost-lokalet på 1 sal.
- Hvordan kunne Baker se Oswald bag glas-vinduet i døren, som han sekunder inden skulle være gået ind af, hvis Roy Truly som endda var foran Baker, intet så?
- Hvorfor lavede man ikke en tidstest med Victoria Adams når andre var blevet timet mht. Oswalds færden lige efter attentatet?
- Hvorfor afviste man Miss Adams gentagne ønske om at få lavet en tidstest?
- Hvorfor afhørte man ikke Sandra Styles som jo havde fulgt med Miss Adams ned ad trapperne? - Og, hvorfor afviste man de mange gange Miss Adams selv havde bedt dem om at indkalde hende som vidne?
- Hvorfor indkaldte man slet ikke nogle af de andre vidner som befandt sig på 3 sal, som enten kunne be- eller afkræfte, Miss Adams påstand, eller tidspunktet om, hvornår Adams og Styles løb ned eller om de selv så eller hørte noget?

- Noget er galt med både Victoria Adams og Billy Loveladys vidneforklaringer. Ingen har set hinanden. Hvorfor står der så i Warren-rapporten at de gjorde?

- Hvorfor mangler de originale optagelser af de stenografiske referater fra den 7 april 1964 fra National Arkiverne? - Lige netop den dag, hvor man afhørte både, Billy Lovelady og Victoria Adams. ['Her kunne man nemlig en gang for alle få vished om, hvad der virkelig blev sagt under deres vidneudsagn.']

- Hvorfor har man i Warren-rapporten konkluderet at Miss Adams tog fejl mht., hvornår hun løb ned når de endda selv havde dokumentation på, udfra et tilbageholdt dokument, hvor endda, Miss Adams' afdelingsleder, Miss Dorothy Garner kan bekræfte Victoria Adams påstand om hendes hurtige exit ned ad trapperne?

Konklusion

Konklusionen handler ikke om Oswald skød og dræbte præsident John F. Kennedy, det vil jeg lade op til den enkelte læser selv at gisne om. Den handler om de kritiske minutter lige efter attentatet og om Warren Kommissionen' egen konklusion som efter en nøje gennemgang faktisk giver et andet indblik om, hvad der skete dengang end det, den nu så kendte officielle historie fortæller samt genfortalt igennem div. medier. Det er en kritik af Warren rapporten som tydeligt viser at noget ikke hænger sammen med deres konklusion om, hvad der skete i skolebogslageret kort tid efter præsidenten blev skudt samt, hvilke følger det fik for et uforskyldt vidne som blev afskåret fra at få sin historie bekræftet da det meget vel kunne ændre den officielle konklusion om, hvem der havde myrdet John F. Kennedy.

Vi har et scenario der ikke hænger sammen om, hvordan betjent Marrion Baker kunne se Oswald bag vinduet i en dør, som han lige skulle have gået ind af uden Roy Truly, som var et stykke foran Marrion Baker, så noget som helst. Warren kommissionen kan ikke forklare dette da det ikke kan lade sig gøre. Dog konkludere de at Lee Harvey Oswald sekunder inden havde gået igennem døren, siden han blev set af betjent Baker. Men var Roy Truly ikke mere et bevis på det modsatte siden han var et stykke foran betjent Baker? Siden han intet så, tyder det

derfor så ikke mere på at Oswald blev set 'bag' glas-vinduet i døren fordi han kom gående via den lille gang der fører fra stueetagen og op til forkostlokalet på 1 sal? For, hvis Roy Truly intet så, måtte Oswald allerede have gået igennem døren og ha' drejet skarpt til venstre og havde været ude af Bakers synsvinkel før han nåede op.

Oswalds bedste tid var 74 sekunder, Truly/Bakers mere realistiske tid-test var på 75 sekunder. 1 sekund adskiller dem, og det holder jo ikke, og så snød man alligevel da man begyndte at time betjent Baker ved det første skud i stedet for ved det tredje... Vi har en tidstest som ikke kan få Oswald hurtigt nok ned, hvad yderligere belastet af vidner i bygningen.- Hvorfor var det et problem? Sagen skulle i følge den officielle forklaring jo være enkel nok.- Lee Harvey Oswald skyd og dræbte John F. Kennedy oppe på 5 sal i skolebogslageret, hvor han derefter skjulte sit våben, forsvandt ned ad trapperne og sneg sig hurtigt ind i frokost lokalet på 1 sal før en politibetjent dukker op. Et mord udført af en enkelt mand bare fordi han ville i historie bøgerne.- Men Warren-rapportens officielle historie hænger bare ikke sammen.

Vi har vidner som stod lige under vinduet, hvor snigeskytten skød fra. Men bagefter så eller hørte ingen af de vidner der befandt sig oppe i bygningen, eller på trapperne, nogle komme ned oppe fra 5 sal efter attentatet. Men nogle må jo have kommet ned siden skud blev affyret deroppe fra samt man fandt jo også patronhylstrene og riflen. Ja men en anden person ville ikke have haft så stremt et tidsskema som Oswald der med sin vilde flugt fra 5 sal skulle nå ned til frokost-lokalet på 1 sal, hvor han jo kort tid efter blev konfronteret af betjent Marion Baker. – Så ikke bare den korte tid som var tilrådighed men også tidspunktet er belastende for Kommissionen nu da andre vidner befinder sig på eller står i nærheden trapperne på dette kritiske tidspunkt og alligevel er der ingen som ser eller hører noget. Men er Oswald snigskytten, skal han ned af de mange knirkende trappetrip hurtigst muligt på det selvsamme tidspunkt.

Vi har vidneforklaringer der ikke hænger sammen, vi har et dokument der bekræfter Victoria Adams forklaring som man vælger at ignorere, samt man indkalder heller ikke nogle andre af de flere kvinder der befandt sig oppe på 3 sal som vidner, men vælger at afskære dem for at udtalelse sig om, hvad de så eller hørte samt be- eller afkræfte Victoria Adams udsagn, hvorfor? Fordi et vidne kan man nemmere afvise men er der flere vidner må man indse at der er et problem.

De kritiske minutter hænger ikke sammen for Warren kommissionen. Men, hvilket kendskab havde kommissionens egne medlemmer egentlig selv til de før omtalte vidner i forbindelse med Oswald flugt ned fra fra 5 sal?

Den tidligere chef for CIA, Allen W. Dulles som sad i Warren kommissionen var i hvert fald meget overrasket da han under en *vidneafhøring hørte at der havde været flere personer tilstede oppe på 3 sal under disse så kritiske minutter.

* fra Warren kommissionens afhøring af, Bonnie Ray Williams:

Mr. DULLES. There were some people on the fourth floor?

Mr. WILLIAMS. Yes, sir. I remember seeing maybe two or three women standing in the window, looking out the window.

Mr. DULLES. Looking out the window?

Mr. WILLIAMS. Yes, sir.

De snu advokater der forhørte de mange vidner vidste, hvad man skulle undlade at komme ind på. Men netop de manglede spørgsmål røber mere om, en forudtaget holdning denne udvalgte kommission sigtede imod.

Bare se, hvilken spørge- og forhørstaktik, Roy Truly bliver mødt med da advokat for Warren kommissionen, David Belin under et vidneforhør skal få ham op ad trapperne uden at han på noget tidspunkt lader ham komme ind på om der var andre vidner på 3 sal. Og det er heller ikke nogen tilfældighed at Roy Truly netop bliver afbrudt da han i sin beretning når op til 3 sal af David Belin som hurtigt drejer samtalen væk fra dette emne.- Det er ren manipulation om, hvordan han før Roy Truly op og ned ad trapperne. Men David Belin vidste at der var et 'problem' og i februar 1964 skrev han et internt memo, hvori han udtrykker bekymring om timingen af de kritiske minutter lige efter attentatet og at man skulle se at få det løst.

Victoria Adams 'havde' talt sandt og de vidste det ud fra Miss Garner dokumenteret udtalelse og derfor havde de bevist holdt dette dokument ude af Warren rapporten. De vidste der var et problem med tidspunkterne. Men i stedet for at løse det valgte de så i stedet for at miskreditere den bare 22 årige Miss Victoria Adams som ikke havde gjort andet end sin pligt, nemlig at fortælle sandheden.

Victoria Adams var bange da hun dengang var uforstående overfor, hvorfor hendes forklaring skulle afstedkomme al den opmærksomhed. Hun havde ikke nogle at betro sig til. Hendes forældre havde anbringt hende i familiepleje da hun var lille så hun havde haft en utryk opvækst og var derfor overladt til sig selv. Hun havde passet sit arbejde, hvor hun fra denne arbejdsplads havde set præsidenten blive skudt ned og var derefter løbet ned af trapperne og ud af bygningen fordi hun var en ung nysgerrig 22 årige pige. Hvornår løb hun ned? Så eller hørte hun andre på trapperne? Hver gang de samme spørgsmål som hun gentagne gange måtte svare på.

Miss Adams fik nok. Hun forsvandt fra Dallas og kun ganske få var klar over at hun havde været vidne til mordet på John F. Kennedy. Ingen havde jo troet på, hvad hun dengang havde sagt så hun valgte at tie men var mærket af begivenhederne resten af livet.

Der er ingen tvivl om at ethvert vidne på trapperne skulle fjernes så Oswald havde fri passage ned. Man kan derfor godt stille spørgsmålstejn til både den officielle historie og efterforskningen af begivenhederne af de kritiske minutter lige efter attentatet på præsident John F. Kennedy.

Dog må man ikke glemme at det var ikke Miss Adams men Warren kommissionen selv der konkluderede at hvis, Victoria Adams talte sandt skulle hun have set eller hørt, Lee Harvey Oswald på trapperne. Men hun så ingen. Victoria Adams var derfor uforskyldt havnet i 'deres' dilemma om at få Oswald ned fra 5 til 1 sal i tide.

En afslutende bemærkning

Victoria Adams havde opgivet håbet om at få nogle til at tro at det hun havde sagt dengang var sandt og troede derfor at hun skulle dø før de virkelig kendsgerninger kom frem lige indtil en dag i 2001, hvor Barry Ernest, efter 35 års søgning endelig finder frem til hende. Det kom der i 2011 en bog ud af og som fik titlen, - 'The Girl on the Stairs'. Desværre nåede, Victoria Adams ikke selv at læse det færdige projekt da hun døde i 2007.- Hun blev 66 år. Men, Victoria Adams nåede dog at blive hørt, at fortælle sin historie, at få sandheden frem om, hvad hun havde set og oplevet dengang i 1963 så hun kunne blive husket som et troværdigt vidne og ikke som den person Warren- Rapporten havde forsøgt at stemple som en løgner.

- "Sandheden er vores eneste klient", sagde Højesteretsdommer Earl Warren dengang men de havde bestemt ikke rendt mel i posen da de skrev, Warren-Rapporten og de vidste det.....

Bent Nielsen.- 2013